

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:



(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பத்தொன்பதாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்திரம் – பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்
(எழுத்துக்களுடைய உற்பத்தி நிரூபணம்)

ஸ்ரீ:-

1. ஸிஸ்ருஷா லக்ஷணா பூர்வா பூர்ண அஹந்தா ஹரேர் அஹம்

ஸ்ருஷ்டிரூப பரா சக்திரூப இதி ஏவ உதிதாஸ்மி அஹம்

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி கூறுவது : ஸ்ரீஹரியின் “நான்” என்னும் எண்ணமாகவும், அவனுடைய ஸ்ருஷ்டிக்கும் விருப்பமாகவும் (அல்லது ஸ்ருஷ்டியைத் தூண்டுவளாகவும்) நானே உள்ளேன். ஸ்ருஷ்டியின் ரூபத்தில் நான் உயர்ந்த சக்தியாக வெளிப்படுகிறேன்.

2. தச பஞ்ச ச துல்யா மே தசாஸ் த்ரிதசநந்தந

அநுத்தரம் ஸ்வஸம்வேத்யம் சித்ரூபம் மம சாச்வதம்

3. வாக் தத்த்வம் ததகாராத்மா ஸர்வ வாங்மய ஸம்பவ:

தத் ஏவ ஆநந்த ரூபேண த்விதீய: ஸ்வர இஷ்யதே

பொருள் – முப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களுக்கும் அரசனாக உள்ள இந்த்ரனே! என்னுடைய இருப்பானது பதினைந்து சம நிலைகளில் காணப்படுகிறது. வாக்கு என்பதான என்னுடைய நிரந்தரமான இருப்பானது (இவளுடைய நிரந்தரமான இருப்பு என்பது பலவற்றிலும் உள்ளது. அவற்றில் வாக்கு என்பது ஒன்றாகும்), “அ” என்பதாகும். இதுவே அனைத்து வாக்கு தத்துவங்களுக்கும் ஆதாரமாக, ஞானத்தின் வெளிப்பாடாக, தானாகவே தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதாக உள்ள எனது ரூபமாக உள்ளது. இது ஆனந்த ரூபமாக விரிவடையும்போது, இரண்டாவது எழுத்தாக உணரப்படுகிறது (ஆ என்னும் எழுத்து – ஆனந்தம்).

விளக்கம் – பதினைந்து நிலைகள் என்பது : அ, இ, உ, ரு, லு, ஆ, ஈ, ஊ, ரூ, ஏ, ஐ, ஓ, ஒள, அம், அஹ என்னும் பதினைந்து உயிரெழுத்துக்கள் ஆகும்.

4. இச்சாத்பந்நா த்ருதீய: ஸ்யாத் ஈசாநாத்மா துரீயக:

உந்மேஷ: பஞ்சம: ஷஷ்ட ஊர்ஜதாரூப உச்ச்யதே

பொருள் – இச்சை ரூபமாக மூன்றாவது எழுத்தும் (இ), ஈசாந ரூபமாக நான்காவது எழுத்தும் (ஈ), உந்மேஷமாக ஐந்தாவது எழுத்தும் (உ), ஊர்ஜதமாக ஆறாவது எழுத்தும் (ஊ) வெளிப்படுகின்றன.

விளக்கம் – ஆனந்த ரூபத்தைத் தொடர்ந்து மஹாலக்ஷ்மியின் “நான்” என்னும் எண்ணமானது மேலும் விரிகிறது. முதலில் ஸங்கல்ப ரூபமாகவும், அதனைத் தொடர்ந்து ஞானசக்தியாகவும் வெளிப்படுகிறது. இச்சை என்பது ஸூக்ஷ்மமான ஸங்கல்ப ரூபம், ஈசாந என்பது ஸ்தூலமான ஸங்கல்ப ரூபம் ஆகும். அடுத்து ஞானசக்தியானது அக்ஷுப்தம் என்னும் ஸூக்ஷ்ம ரூபத்தில் உள்ளபோது ஞானமலர்ச்சியைக் குறிப்பிடும் உந்மேஷம் என்றும், ஸ்தூல ரூபத்தில் உள்ளபோது ஞானத்தின் சுருக்கத்தைக் கூறும் ஊர்ஜதம் என்றும் வெளிப்படுகிறது.

5. சதுஷ்கம் மத்யமம் யத் தத் இச்சாதேரேவ விக்ரியா

அநுத்தரேச்சா ஸம்யோகாத் ஏகாரோ நாம ஜாயதே

6. தஸ்ய ஏவ ஆநந்த ஸம்யோகாத் ஜகத் யோநிர் உதாஹ்ருதா

அநுத்தர உந்மேஷ யோகாத் ஓகாரோ நாம ஜாயதே

7. தஸ்ய ஏவ அநுத்தர ச்லேஷாத் ஸத்யோஜாதமுத்பவ:

அநுத்தராத் பவந்த்யேதே விகாஸா வித்யஸம்ச்யா:

பொருள் – அடுத்து நான்கு நடு எழுத்துக்களான ऋ, ೠ, ௐ, ௑ (ரு, ரூ, லு, லூ) ஆகியவை “இ, ஈ, உ, ஊ” என்பதன் மாறுபாடு காரணமாக உண்டாகின்றன (இ – ரு, ஈ – ரூ, உ – லு, ஊ – லூ). “இ” என்பது முதல் அக்ஷரத்துடன் (அ) சேரும்போது “ஏ” உண்டாகிறது. அதே எழுத்து ஆனந்தத்துடன் (ஆ) சேரும்போது ஜகத்யோநி (ஐ) உண்டாகிறது. பின்னர் உந்மேஷம் (உ) என்பது முதல் அக்ஷரத்துடன் (அ) சேரும்போது “ஓ” உண்டாகிறது. அந்த “ஓ” என்னும் எழுத்து, முதல் அக்ஷரத்துடன் (அ) சேரும்போது ஸத்யோஜாதம் (ஔ) உண்டாகிறது. இப்படியாக வித்யையை மலரச் செய்யும் அவை அனைத்து முதல் அக்ஷரத்திலிருந்து உண்டாகின்றன.

8. தாத்ருக்தாத்ருக் ஸமுந்மேஷா ஆநந்தாத்யாஸ் த்ரயோதச

த்ரயோதச தயோந்மேஷா: ச்ரிதா வேதந சேஷிதாம்

9. அநுத்தரீம் ஸூக்ஷ்மதசாம் ஸ து பஞ்சதச: ஸ்வர:

ஏதா: பஞ்சதச அவஸ்தா விஸ்ருஷ்டே: ஸ்புரணோத்யமா:

பொருள் – இப்படியாக ஆநந்தம் (ஆ) என்பது தொடக்கமாக உள்ள பதிமூன்று எழுத்துக்களும் “அ” என்பதிலிருந்து வரிசையாக உண்டாகின்றன. இவை அனைத்தும் ஞானத்தை வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளன (அல்லது ஞானத்தை எஜமானனாகக் கொண்டு அதனை அண்டியுள்ளன எனலாம்). இந்தச் சூழ்நிலையில் இவற்றின் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமானதும், பதினைந்தாவது எழுத்துமான “அம்” உண்டாகிறது. இவ்விதமாக பதினைந்து அக்ஷரங்களை உண்டாக்குவதன் மூலம் ஸ்ருஷ்டி தொடங்கியதாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

10. தசபி: பஞ்சபி: ச ஏவம் அங்கை: பூர்ணா ஸிஸ்ருக்ஷ்யா

தைவீ ஸ்ருஷ்டிமயீ சக்தி: க்ருத்யே க்ருத்யே க்ருதோத்யமா

பொருள் – இவ்விதம் என்னுடைய ஸ்ருஷ்டி சக்தியானவள் பதினைந்து அங்கங்களை முழுவதுமாக உண்டாக்கிய பின்னர், மற்ற வஸ்துக்களை ஒவ்வொன்றாக படைக்கத் தொடங்குகிறாள்.

11. விஸ்ருஜத்யாஸ்து தஸ்யா மே தத்வாநாம் பஞ்சவிம்சதிம்

புருஷாத்யா: ப்ருதிவ்யந்தா: காதிமாந்தா: ஸமுக்கதா:

12. தத் தத் அக்ஷர ஸம்ஸ்பூர்த்தேஸ் தத் தத் தத்வம் ஸமுக்கதம்

சதுஷ்கம் தாரணாரூபம் யாதிவாந்தம் உதீர்யதே

13. தாரயந்தி யதோ மத்யே புருஷம் தாரணா: ஸ்ம்ருதா:

கலா கிஞ்சித் க்ரியாரூபா யகாரோ வாதஸம்ஞ்ஜித்:

பொருள் – ஸ்ருஷ்டியில் ஈடுபட்டுள்ள என்னிடமிருந்து, புருஷன் தொடங்கி ப்ருதிவி முடிய உள்ள இருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் உண்டாகின்றன. மேலும் “க” தொடங்கி “ம” முடிய உள்ள அக்ஷரங்களுடைய சப்தங்களும் உண்டாகின்றன. ஒவ்வொரு அக்ஷரத்திற்கும், அதனுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள அந்தந்த தத்துவங்கள் உண்டாகின்றன. “ய” தொடங்கி “வ” முடிய உள்ள (ய, ர, ல வ) நான்கு அக்ஷரங்கள் நான்குவிதமான தாரணைகள் ஆகும்.

இவை புருஷனால் தரிக்கப்படுபவை என்பதால் தாரணைகள் ஆகின்றன. “ய” என்பது எனது க்ரியாரூபமாக உள்ளதால், வாதம் (வாயு) எனப்படுகிறது.

14. கிஞ்சித் ஜ்ஞாநாத்மிகா வித்யா ரேப: பாவக ஸம்ஞ்ஜித:

ஸ்தம்ப மோஹாத்மிகா மாயா லகார: ப்ருதிவீ மத:

15. ரஞ்சநாத்மா ராகசக்திர் வகாரோ வருணாத்மக:

பராபர தசாமத்யே தாரயந்த்யோ நரம் ஸதா

16. சதஸ்ரோ தாரணா ஜ்ஞேயாஸ்தா ஏதாஸ் தத்வகோவிதை:

சாதிஷ்டாந்தம் து விஜ்ஞேயம் விசுத்தம் ப்ரஹ்ம பஞ்சகம்

பொருள் – “ர” என்பது வித்யையைக் குறிக்கும் என்பதால், எனது ஞானத்தின் ஒரு துளியை உணர்த்துவதால், அது பாவகம் எனப்படுகிறது. “ல” என்பது உறுதி மற்றும் மயக்கம் ஆகிய இரண்டையும் உணர்த்துவதால் அது ப்ருதிவி ஆகும். “வ” என்பது இன்பத்தைக் குறிப்பதால், அது எனது ஆனந்தத்தை உணர்த்தி, வருணம் எனப்படுகிறது. தத்வங்களை உள்ளது உள்ளபடி அறிந்தவர்கள், இந்த நான்குவிதமான தாரணைகள் ஒரு மனிதனுடைய தாழ்ந்த நிலை தொடங்கி உயர்ந்த நிலை (பர, அபர) முடிய இட்டுச் செல்பவை என்று அறிவார்கள். ஷ தொடங்கி ஷ முடிய உள்ள ஐந்தும் (ச, ஷ, ஸ, ஹ, ஷ) ப்ரஹ்ம பஞ்சகம் எனப்படும் (நான்கு வ்யூஹங்கள் மற்றும் உயர்ந்த ப்ரஹ்மம்).

17. சேஷஸஹ: அநிருத்தாத்யா விஜ்ஞேயாஸ் த்ரிதசேச்வர

ஸ்ருஜந்த்யா: ஷுபிதம் ரூபம் ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ யந்மாத் பூதம்

18. சேஷாபிகா ஸா மஹாசக்தி: ஷுபாத்மா ஸத்யாபராஹ்வயா

ப்ருதிவ்யாத்யா வியத்ப்ராந்தா யா திவ்யா: பஞ்ச சக்தய:

19. பலாதி பஞ்சகாத்மநோ திவ்யா மத் ஸத்த்வநாமிகா:

ஜ்ஞாநாத்மநோ மமோத்யத்யாஸ்தா ஏதா: சாதிசக்தய:

பொருள் – ஸ, ச, ஷ, ஹ ஆகிய நான்கும் அநிருத்தன் முதலான நாங்கு வ்யூஹங்களைக் குறிப்பதாகும். நான் அனைத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கத் தொடங்கும் நேரத்தில், மிகுந்த சக்தி வாய்ந்த ரூபத்தில் உள்ளபோது, ஸத்யம் எனப்படும் அந்த ரூபமானது, “ஷ” என்னும் எழுத்தின் ஆத்மாவாக உள்ளது. ப்ருதிவி தொடங்கி ஆகாயம் முடிய உள்ள ஐந்து

திவ்யமான சக்திகளும், பலம் முதலான எனது ஐந்து திவ்யமான குணங்களைக் குறிக்கின்றன (பலம், வீர்யம், தேஜஸ், சக்தி, ஐச்வர்யம்). ஞானம் முதலானவையாக வெளிப்படும் எனது ஐந்து சக்திகளும் “ஸ, ச, ஷ, ஹ, சஷ” என்பவையாக உள்ளன.

20. விஸர்கோ நாம ய: ப்ரோக்த: புரா பஞ்சதசாங்கவாந்
ஸாஹம் ஸோமமயீ சக்தி: கிரணாயுத ஸங்குலா

பொருள் – “அ” தொடங்கி “அம்” முடிய உள்ள பதினைந்து எழுத்துக்களைக் கொண்டதான விஸர்கம் என்பது, நான் ஸோமசக்தியாக எண்ணற்ற கிரணங்களுடன் உள்ளதைக் குறிப்பதாகும்.

21. ஸங்கோசச்ச விகாஸச்ச தாவேவ பரிகீர்த்திதௌ
அங்காநாம் அந்திமோ யஸ்து ப்ரோக்த: பஞ்சதசோ மயா

22. ஆதாநசீலம் தம் வித்தி ஸூர்யம் போக்தாரமஞ்சஸா
ஸூர்யா சந்த்ரமஸா வேதௌ பிந்துஸர்கௌ புரந்தர

பொருள் – இந்த்ரனே! பிந்து மற்றும் விஸர்கம் ஆகிய இரண்டும் சூரிய சந்த்ரர்களைக் குறிப்பதாகும். இவை எனது ஸோமசக்தியின் மலர்ச்சி மற்றும் சுருக்கம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பதாக உள்ளன. பதினைந்து எழுத்துக்களில் இறுதியாக உள்ள பிந்துவானது, அனைத்தையும் உள்வாங்கவல்லதும், அழிப்பதும் ஆகிய சூரியனைக் குறிப்பதாகும்.

23. கிரணா: ஸப்த ஸப்த ஸ்யுர்தேவயோரநயோர் த்வயோ:
சதுர்தசா ஸ்வரா: சிஷ்டா: ஸப்த யுக்மாநி கல்பயேத்

பொருள் – இந்த இரண்டு தேவர்களும் (சூரியன், சந்த்ரன்), ஏழு ஏழு கதிர்களை வீசுகிறார்கள். ஆக இவற்றின் மூலம் மீதம் உள்ள பதினான்கு ஸ்வரங்களும் ஏழு ஜோடிகளாக வெளிப்படுகின்றன (அ, இ, உ, ரு, லு, ஏ, ஓ மற்றும் ஆ, ஈ, ஊ, ரூ, லூ, ஐ, ஓள).

24. தேஷு ஸப்தஸு யுக்மேஷு பூர்வே ஸப்த புரந்தர

சோஷகா: ஸூர்ய ரூபாயா போக்த்ராக்யாயா மமாம்சவ:

பொருள் – புரந்தரனே! இந்த ஏழு ஜோடிகளில் உள்ள முதல் ஏழு ஸ்வரங்கள் (அ, இ, உ, ரு, லு, ஏ, ஓ) எனது சூர்ய ரூபத்தின் கிரணங்கள் ஆகும். நான் இந்த நிலையில் அனுபவிப்பவளாகவும், அந்தக் கிரணங்கள் உள்ளிழுப்பவையாகவும் உள்ளேன்.

25. உத்தரே ஸப்த யுக்மேஷு சீதல ஆஹ்லாதகாரிண:

போஷகா: ஸோமரூபாய போக்யாக்யாயா மமாம்சவ:

பொருள் – இந்த ஏழு ஜோடிகளில் உள்ள இரண்டாம் ஏழு ஸ்வரங்கள் (ஆ, ஈ, ஊ, ரூ, லூ, ஐ, ஒள) எனது சந்திர ரூபத்தின் குளிர்ந்த கிரணங்கள் ஆகும். நான் இந்த நிலையில் அனுபவிக்கப்படுபவளாக உள்ளேன்.

26. ஆலோகஸ் தீக்ஷணதா வ்யாப்திர் க்ரஹணம் சேஷபண ஈரணே

பாக இத்யுதிதா: பூர்வே கிரணா: ஸூர்ய ஸம்பவா:

பொருள் – சூரிய கிரணங்களிலிருந்து வெளிப்படும் ஏழு ஸ்வரங்களின் தன்மைகளாவன – ஒளி, கூர்மை, வ்யாபித்தல், உள்ளிழுத்தல், வெளிப்படுத்துதல், செயலாற்றுதல் மற்றும் பக்குவம் அடைதல் – ஆகும்.

27. த்ரவதா சீதபாவச்ச சாந்தி: காந்தி: ப்ரஸந்ந்தா

ரஸதாநந்த இத்யேதே ஸப்த சாந்த்ரமஸா கரா:

பொருள் – சந்திர கிரணங்களிலிருந்து வெளிப்படும் ஏழு ஸ்வரங்களின் தன்மைகளாவன – திரவமாக இருத்தல், குளுமை, அமைதி, அன்பு, காந்தி, மகிழ்ச்சி மற்றும் ஆனந்தம் – ஆகும்.

28. அக்நீஷோமாத்மகைரேபி: கிரணை: காந்திசாலிநீ

புமாம்ஸம் பிந்துரூபம் தம் அங்கீக்ருத்ய விசேஷணீ

29. ஸோமரூப உத்தரா சக்தி கோடி மண்டல மண்டிதா

மஹா ஸ்ருஷ்டிர் மஹாநந்தா ப்ரவர்த்தே அந்த்ய ஸ்வர ஆத்மநா

பொருள் – மஹாநந்தா என்னும் எனது ஸ்ருஷ்டி சக்தியானது, கோடிக்கணக்கான சக்திகளுடன் கூடியபடி, சூரிய சந்திர கதிர்களின் ப்ரகாசத்துடன் கூடியபடி, பிந்துவுடன் கூடிய இறுதி அக்ஷரத்தின் ஆத்மாவாக (விஸர்கம்) வெளிப்படுகிறாள்.

30. தஸ்யா: ப்ரவர்த்தமாநாய உத்கதம் ப்ரஹ்ம பஞ்சகம்

க்ஷாதி சாந்தம் ஸுரேசாந சக்தி உந்மேஷ விசேஷிதம்

பொருள் – தேவர்களின் தலைவனே (இந்த்ரன்)! அவளிடமிருந்து வெளிப்படுவதான இந்த ப்ரஹ்ம பஞ்சகம் (ச, ஷ, ஸ, ஹ, க்ஷ) இப்போது மிகுந்த செயல்பாடுகளுடன், அவளுடைய தன்மைகளை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

31. க்ஷ இத்யேவ மஹாசேஷாப உதித: ஸத்யஸம்ஜ்ஞயா

வாஸுதேவாக்யயா ஹ: அபூத் ஸாக்ய: ஸங்கர்ஷணோதய:

32. ப்ரத்யும்ந: ஷாக்யயா ஜ்ஞேயோ ஹி அநிருத்தஸ்து சாக்யயா

தா ஏதா: சக்த்ய: பஞ்ச பஞ்சப்ரஹ்மாத்மிகா: பரா:

33. ஸ்பூர்த்யோ மத் அபிந்நாஸ்தா ஜகத் உத்பத்தி ஹேதவ:

ஜ்வாலா இவ மஹாவஹ்நேர் ப்ரஹ்மணோ மம சக்த்ய:

பொருள் – “க்ஷ” என்னும் அக்ஷரம் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பாக உண்டாகின்ற சில மாற்றங்களைக் கூறுவதாகும்; இது ஸத்யா எனப்படுகிறது. “ஹ” என்பது வாஸுதேவனையும், “ஸ” என்பது ஸங்கர்ஷணனையும், “ஷ” என்பது ப்ரத்யும்நனையும், “ச” என்பது அநிருத்தனையும் குறிக்கும். இந்த ஐந்துவிதமான சக்திகளும் பஞ்சப்ரஹ்மம் என்பதில் காணப்பட்டு, என்னுடைய வெளிப்பாடுகளாகத் தோன்றுகின்றன. இவையே இந்த ஜகத்தின் உற்பத்திக்குக் காரணமாக உள்ளன. இவை பெரிய அக்னியின்

ஜ்வாலைகள் போன்று ப்ரஹ்மத்திற்கு எனது சக்தி (ப்ரஹ்மம் = அக்னி என்றால், லக்ஷ்மி = ஜ்வாலை) என்னும் விதத்தில் உள்ளன.

34. சதஸ்ரோ தாரணா ஜாதா வாத்யா யாந்தா: புரந்தர

துர்யாத்யா ஜாக்ரத் அந்தாரஸ்தா அவஸ்தா: பரிகீர்த்திதா:

35. புமாம்ஸம் தாரயந்த்யேதா மத்யதோ தசயோர் த்வயோ:

யேஷா ப்ரஹ்மதசா ப்ரோக்தா ப்ராக்ருதீ பாதிகா ச யா

36. மத்யே தயோர் மகாராக்யோ தாரணாநாம் சதுஷ்கத:

த்ரியதே ஸ புமாந் ப்ரோக்தோ ஜாக்ரத் ஆதிபேதவாந்

37. யதி ந த்ரியதே தாபிர் தசாம் அந்யதராம் வ்ரஜேத்

ப்ரஹ்மணீம் வா ப்ராக்ருதீம் வாபி நைவ ஸ்யாத் ஸம்ஸ்ருதிஸ்தத:

பொருள் – இந்த்ரனே! “ய, ர, ல, வ” ஆகிய நான்கு தாரணைகளும் (இந்த எழுத்துக்களின் ஒலிகள்), ஒரு மனிதனின் துரீயம், ஸுஷுப்தி, ஸ்வப்நம் மற்றும் ஜாக்ரத் ஆகிய நான்கு நிலைகள் ஆகும். ஏதும் இன்றி ப்ரஹ்மம் மட்டுமே உள்ள தொடக்க நிலை மற்றும் ஸ்ருஷ்டி நிலை ஆகிய இரண்டிற்கும் நடுவே உள்ள நிலைகளில், இந்த நான்கு தாரணைகளும் மனிதனிடம் காணப்படுகின்றன (இவை பொதுவாக கலா, வித்யா, ராக, காலம் எனப்படும்). இந்த நான்கு தாரணைகள் மட்டும் அல்லாமல், ப்ரஹ்மநிலை மற்றும் ப்ராக்ருதி நிலை ஆகிய இரண்டி நடுவே “ம” என்பதும் உள்ளது (இது மாயை என்பதைக் குறிக்கும். இவை அனைத்தும் பாணினியாலும் கூறப்பட்டுள்ளன). இந்த நான்கு நிலைகளில் ஒருவன் இல்லையென்றால், அவன் ப்ரஹ்மநிலையிலோ அல்லது ஸ்ருஷ்டி நிலையிலோ உள்ளான் என்று பொருள். அந்த நிலையில் எந்தவிதமான அசைவுகளும் காணப்படுவதில்லை.

38. இத்யர்த்தம் தாரணா மத்த: ப்ராதூர்யூதா மம ஆஜ்ஞயா

ததோ தசா சதுஷ்கஸ்த: புருஷோ போக்த்ரு ஸம்ஜ்ஞக:

பொருள் – இப்படியாக என்னுடைய ஆணைக்கு இணங்க என்னிலிருந்து தாரணைகள் வெளிப்பட்டன. ஆகவே போக்த்ரு எனப்படும் புருஷன் (ஜீவாத்மா) நான்கு நிலைகளில் காணப்படுகிறான் (ஜாக்ரத் முதலானவை).

39. மத்தோ ஜஜ்ஞே ம இத்யேவம் யோக்யோ போக அபவர்கயோ:

போகாநாம் ப்ரஸவார்த்தாய புருஷஸ்ய அஸ்ய வாஸவ

பொருள் – இந்த்ரனே! “ம” என்பது இன்பங்களை அனுபவிக்கவும், அதே நேரத்தில் மோக்ஷத்திற்காகவும் என்னிடமிருந்து நேரடியாக வெளிப்படுவதாகும். மேலும் இது புருஷன் அனுபவிக்கும் பொருள்களை உண்டாக்குவதாகும் (ம என்பது பொதுவாக ப்ரணவத்தின் இறுதி அக்ஷரமாகக் கொள்ளப்படும்போது, ஜீவாத்மாவைக் குறிக்கும். முதல் வரி இதனையே கூறுவதாகக் கொள்ளலாம்).

40. அசைதந்யம் பரம் ஸூக்ஷ்மம் குணஸாம்யம் அநுல்பணம்

யோநிஸ்வ பாவஸம்ஜ்ஞாதம் மத்தோ அபூத் ப இதி ஸ்வயம்

பொருள் – சைதந்யம் அல்லாதவையும், உயர்ந்தவையும், ஸூக்ஷ்மமானவையும் ஆகிய குணங்களின் சமநிலை என்பது என்னிலிருந்து “ப” என்னும் அக்ஷரமாக வெளிப்படுகிறது.

41. போக்யபோகாதி ஸித்தயர்த்தம் புஞ்ஜாநஸ்ய விபச்சித:

பாத்யாத் ககார பர்யந்தாத் ண க்ரமாத் புரந்தர

42. வ்யக்தாநி ஜஜ்ஞிரே மத்தோ விம்சதிஸ்தீணிச க்ரமாத்

புத்தி அஹங்கார மநஸாம் ஸ்ருஷ்டிர் ப இதி த்ரயாத்ததா

பொருள் – புரந்தரா! ஜீவாத்மாக்கள் அனுபவிக்கத்தக்க பொருள்களாகவும், அனுபவிக்கும் செயலாகவும் உள்ள அனைத்தும் என்னிடமிருந்து “ப” தொடங்கி “க” முடிய உள்ள அக்ஷரங்களாக வெளிப்படுகின்றன. இவை இருபத்தைந்து அக்ஷரங்களாகும். புத்தி, அஹங்காரம் மற்றும் மனம் ஆகிய மூன்றும் “ப” தொடக்கமாக உள்ள மூன்று “ப” (வடமொழியில் உள்ள மூன்று “ப”) அக்ஷரங்களால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகின்றன.

43. ச்ரோத்ராதேர் நாதிதாந்தேஷு பஞ்சகஸ்ய ஸமுத்பவ:

வாகாதேர் ணாதிடாந்தேஷு பஞ்சகஸ்ய ஸமுத்பவ:

44. சப்தாத்யா: பஞ்ச தந்மாத்ரா ஞாதிசாந்தரேஷு ஜஜ்ஞிரே

வியதாதீநி பூதாநி ஞாதிகாந்தேஷு ஜஜ்ஞிரே

பொருள் – “ந” தொடங்கி “த” முடிய உள்ள ஐந்து அக்ஷரங்களிலிருந்து காது முதலான ஞானேந்தரியங்கள் உண்டாகின்றன. “ண” தொடங்கி “ட” முடிய உள்ள ஐந்து அக்ஷரங்களிலிருந்து வாக் முதலான கர்மேந்தரியங்கள் உண்டாகின்றன. “ளு” தொடங்கி “ச” முடிய உள்ள ஐந்து அக்ஷரங்களிலிருந்து சப்தம் முதலான ஐந்து தந்மாத்திரைகள் உண்டாகின்றன. “ங” தொடங்கி “க” முடிய உள்ள ஐந்து அக்ஷரங்களிலிருந்து ஆகாசம் முதலான பஞ்சபூதங்கள் உண்டாகின்றன.

45. போத: சப்தாத் மநோதேதி சப்தஸ்த்வர்தாத்மநா தத:

வித்தி போதம் து மத் ரூபம் ஸர்வேயம் மத்ததிஸ்தத:

46. வர்ணாத்வநஸ்த்வியம் ரீதிர் மத்யமா காதிதா தவ

ஆத்யாமந்தாம் ச தேவேச கதந்த்யா மே நிசாமய

பொருள் – போதம் (அல்லது ஞானம்) என்பது சப்தத்துடன் சேர்ந்தே வெளிப்படுகிறது. இதே போன்று சப்தம் என்பது அதனால் குறிக்கப்படும் பொருள்களுடன் சேர்ந்தே உள்ளது. ஆக போதம் என்பது என்னுடைய ரூபம் என்னும்போது, மற்ற அனைத்துமே என்னுடைய ரூபங்கள் என்றே ஆகின்றன. தேவர்களின் தலைவனே! இப்படியாக ஸ்ருஷ்டியின் நடுப் பகுதியான வர்ணங்களுடைய (சப்தம்) ஸ்ருஷ்டி குறித்து நான் உனக்குக் கூறினேன். இனி தொடக்கம் மற்றும் இறுதிப் பகுதிகளைக் கேட்பாயாக.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்தரம் பத்தொன்பதாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்